
Dobozi Eszter

FÖLÉGETETT KERTBEN

Még itt vagyunk, s pulink egy más világot őriz.
Okos szemével más mezőkre les, fülelve
vár égi neszre. Egykorú volt véled ő is,
ahogy ezernyi szőlőtő. Sosem teremtek
nekünk a vesszei. Harácsolók, üzerek
kezén lett mind oda. Ki gyűlöl minden élőt,
az pusztítja így a nőttön növényt. Tüzeben
évszázadok bosszúja csap föl. Orosz és öl.
Földet szipolyoz, azt égeti föl, mi táplál.
Jó volna hinni túlhan egy dús égi asztalt:
a megrabolt nyarak méze éteri tálcán
a göndör fürtökbe gyűjtve, s nedűje lassan,
súlyosan csordul mennyei kincses kehelybe.

(Életünk, 2004/1.)

DOBOZI ESZTER 1956-BAN SZÜLETETT CEGLÉDEN. VERSET ÍR, SZERKESZTŐKÉNT
DOLGOZIK. PILINSZKY-DÍJAS.